

Purnima Erichsens grundlovstale

Taler

Purnima Erichsen
Speciallæge og By- og
Regionsråds kandidat for Det
Konservative Folkeparti

Dato

5. juni 2021

Vi er i dag samlet for at fejre fødselsdagen for Danmarks Riges Grundlov. For at hylde demokratiet. Det, der binder os sammen som nation. Folket ønskede medbestemmelse, og med forfatningen fra 5. juni 1849 gik vi fra enevælde mod folkestyret.

Grundloven gav borgerne rettigheder, som vi den dag i dag værner og kærer os om. Der er nogle bærende værdier i Grundloven, der udgør fundamentet i vores demokrati. Frihed, lighed, retfærdighed og tryghed er nogle af værdierne. Alle er lige for loven. Vi har ytringsfrihed. Vi har trykkerifrihed. Vi har forsamlingsfrihed. Der er den private ejendomsret. Ja, så var der stemmeretten. Den gjaldt ikke kvinderne i første omgang, men der var plads til demokratiets udvikling, og Grundloven blev ændret i 1915, hvor kvinderne fik stemmeret. Således kan man blive ved med at tale om Grundloven, men hvor mange af os er egentlig bevidste om de 89 paragraffer i vores dagligdag?

Når vi står op om morgenen, er det de færreste af os, der tænker "*jeg er et frit menneske*", nej – det er nok nærmere "*jeg må lige tjekke mobilen*". Når vi sidder og spiser morgenmad i vores eget hjem, tænker vi næppe på "*paragraf 72, stk. 1 boligen er ukrænkelig*". Når vi derefter tager på arbejde, er det næppe "*paragraf 75 stk. 1 "Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse"*". Når børnene er i skole, er det nok de færreste børn, der tænker på "*paragraf 76, der omtaler undervisningspligten*".

Når vi senere på dagen deltager i foreningslivet, tænker vi næppe på "*paragraf 78 Stk. 1. Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed*". Eller når danskerne om aftenen er på sociale medier og

ytrer holdningerne, tænker man næppe på *"paragraf 77, der omtaler ytringsfrihed og trykkefrihed"*.

Nej, der er nok ikke mange af os, der til daglig går rundt og tænker på Grundloven. Men ikke desto mindre er den EN DEL vores hverdag. Og jeg er glad for, at vi hvert år d. 5. juni får mulighed for at hylde forfatningen og fejre vores folkestyre.

Grundloven og værdierne i vores demokrati, må vi aldrig tage for givet. Vi kan se rundt omkring i verden – selv i anno 2021 er frihedsrettigheder, tryghed, ligestilling og retfærdighed ikke en selvfølge. Jeg har selv oplevet krig og bombardementer. Jeg kender godt til kultur, hvor kvinder ikke betragtes på lige fod som mænd. Jeg er også bekendt med, at man ikke bare kan ytre sig, derefter gå ud på gaden, uden at frygte for livet. Noget af det første, jeg bemærkede, da jeg kom til Danmark, var trygheden. Trygheden, der gør, at du kan udfolde dig som et frit menneske. Jeg sætter stor pris på Grundloven og de værdier, der er byggesten i vores demokrati.

Grundloven, den solide fundament som vores samfund er bygget på, er ikke kommet af ingenting. Der er nogle, der er gået forrest og løbende vist vejen frem. Uden dem havde vi ikke stået her i dag for at hylde demokratiet. Tak for deres indsats gennem tiden.

Når det er sagt – vil jeg mene – at disse underlige pandemitider – har gjort os mere opmærksom på vores Grundlovsbaserede rettigheder. Lige pludselig mærkede vi alle sammen på én gang, hvor værdifuld paragraf 71 stk. 1 den er – "Den personlige frihed er ukrænkelig".

Det er sjældent, man oplever befolkningen i Danmark gå på gaden og råbe om frihed. Jeg har mødt patienter og pårørende, der kaldte sig "Frihedskæmpere" og nægtede at blive testet for coronavirus under indlæggelsen eller i forbindelse med en livsvigtig operation. Ja, pandemien har sat sine spor på forskellige måder i samfundet.

I starten af pandemien, nærmere under nedlukningen, var der mange, der synes, det var en kærkommen pause i det moderne, stressede liv, flere førte i Danmark.

Man kan nu arbejde hjemmefra med chefens accept. Møderne bliver korte og vi blev – og fortsat er – på fornavn med Teams, Zoom og breakout-sessions. Vi behøvede ikke længere en undskyldning for at blive væk fra et arrangement, vi egentlig ikke gad, men gjorde det af pligt. Der blev læst bøger, sunget fællessange, og mange havde efterhånden lagt puslespil med motiver af samtlige europæiske hovedstæder. Nogle blev pludselig fysisk aktive og blev ét med naturen, mens andre mente, deres nye bedste ven var køleskabet. Det danske sprog blev udvidet med smittetryk, "staycation" og coronakilo.

Pandemien har et andet ansigt også. Mens sundhedsvæsnet har været på overarbejde, er der andre, der måtte lukke deres virksomheder og se deres livsværk gå til grunde. Vi har set børn og unge, der mistrivedes. Vi har ældre, der har været isolerede og er blevet ensomme. Vi har krisecentre, der har berettet om øget henvendelse fra kvinder, der har været udsat for vold i hjemmet.

Jeg har selv behandlet utallige patienter inficeret med coronavirus. Mennesker, der pludselig ikke kunne trække vejret godt nok. Nogle endte i respirator, og andre kom ikke igennem forløbet. Heldigvis kom de fleste igennem det.

Pandemien er ikke over endnu, men det ser ud til at lysne. Ikke kun vejrmæssigt. Flere og flere bliver vaccinerede, takket være en fælles indsats både fra det private og den offentlige. Genåbningen er i gang.

Danmark har tilsyneladende klaret det rimeligt indtil videre. Fordi vi har den samfundsmodel, vi har. Fordi vi har udvist tillid og taget ansvar. Fordi der er ydet en fælles indsats. Fra os alle sammen. Fra sundhedspersonalet. Fra borgerne. Fra frontpersonalet i andre brancher. Fra skolerne og uddannelsesinstitutionerne. Fra civilsamfundet. Fra den private sektor. Fra politikerne.

Ingen – ingen – kan klare det hele selv. Slet ikke hele tiden. Man får ofte de bedste resultater ved at samarbejde. Den nu afdøde, konservative statsminister var eminent til at samarbejde og fik skabt store mærkbare politiske resultater til gavn for hele Danmark. Resultater, der stadig gør gavn den dag i dag. Æret være hans minde.

Vi står her i dag samlet for at fejre Grundloven og demokratiet. Jeg håber, vi kan blive ved med det, men det kræver noget af os alle sammen at bevare det gode, vi har. Demokrati er en styreform, men skal den være levende og bæredygtig, må vi tale sammen. Som den danske professor og teolog Hal Koch sagde, *demokrati er samtale*. Sådan gør vi i Danmark. Vi samtaler. Vi samarbejder. Vi vidensdeler. Vi bliver klogere. Det er desværre ikke altid det indtryk, jeg får på de sociale medier, hvor digital dannelse kan være en mangelvare. Vi må tilbage til demokratisk dannelse. Tilbage til litteraturen og historien for at forstå nutiden. Tilbage til den gode samtale og samarbejde – i stuerne, i forsamlingshuse, på kontorerne, på byggepladserne, på gaderne, i byerne, i kommunerne, i regionerne og på Christiansborg. Magtens tredeling, borgernes rettigheder og pligter nedfældet i 1849 gælder stadig – det må vi huske hinanden og magthaverne på.

Jeg har nu sagt ja til at gå ind i politik efter at have sagt *nej tak* i rigtig mange år. Nogle mener, det har været et for langt tilløb. Måske, men bedre sent end aldrig. Jeg tror på, jeg med min livserfaring, mange års professionelle erfaring indenfor sundhedsvæsenet, frivillige engagement i civilsamfundet kan bidrage med viden, visioner og vilje. Vi skal ikke undervurdere erfaring fra virkeligheden, tværtimod, erhvervs erfaring ser ud til at være en mangelvare i politik. Min politik kommer til at tage udgangspunkt i virkeligheden og menneskers hverdag.

Vi har godt udgangspunkt i Aarhus og i Regionen, vi lever i et frit land. Byen er i rivende udvikling, vi har et pulserende erhvervsliv, et universitet og hospital i verdensklasse, fantastiske kulturinstitutioner, gode skoler, er velsignet med skov og vand i vores omgivelser, men vi må ikke tage det gode, vi har, for givet, men sørge for, det forbliver godt, veldrevet til gavn for os alle sammen.

Der er plads til udvikling og forbedringer på flere fronter. Vi må hjælpe den stigende gruppe af børn og unge, der mistrives. Ældreplejen trænger til et løft. Der skal bedre samarbejde mellem kommunen og regionen, så borgerne får et sammenhængende forløb. Vi må styrke erhvervslivet, så der kan skabes vækst og arbejdspladser, så vi fortsat har råd til velfærd, vi alle nyder godt af hver dag. Vi skal styrke vores uddannelsesinstitutioner, så de fortsat kan levere høj faglig viden. Vi skal give plads til foretagsomhed og nye partnerskaber, der kan løfte byen og regionen. Vi skal bakke op om kulturlivet, der er med til at berige vores tilværelse. Vi skal passe på naturen, så den også er der om 100 år.

Kort sagt, ambitionerne er høje og nødvendige på regionens, byens og borgernes vegne, men vi kan godt, når vi gør det sammen og klogt – i ægte demokratisk ånd.

Tak for ordet.

Glædelig Grundlovsdag.

Kilde

Manuskript modtaget fra taleren.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/purnima-erichsens-grundlovstale-2021>